ΕΤΟΣ ΙΙ — ΒΛΡΝΑ, 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.—ΤΕΤΑΡΤΗ — ΑΡΙΘ. 158

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . . λέβα 15
Ἑξάμηνος . . . . » 8
Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . φράγκα 20
Ἑξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. ταμιευτικῆς διὰ ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. σελίδι ὁ στίχος λ. 2
Ἐν τῇ β. » » » 1
Ἐν τῇ γ. » » » 50
Ἐν τῇ δ. » » » 25

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χρ. Φραγκοπούλου
καὶ
Παύλου Νόσκωφ
ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Οἱ ὑποφαινόμεναι Χρῆστος Φραγκόπουλος τελειόφοιτος τῆς νομικῆς Σχολῶν τῶν Παρισίων καὶ Παῦλος Νόσκωφ διδάκτωρ τῆς νομικῆς τέως δικαστὴς, ὑποπρόεδρος καὶ εἰσαγγελεὺς ἀναλαμβάνομεν οἱαδήποτε ὑποθέσεις ἐνώπιον πάντων τῶν βουλγ. δικαστηρίων ὑπισχνούμενοι τοῖς πελάταις ἡμῶν εὐσυνείδητον καὶ ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν.

(1—3)

ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τὸ Βαλκανικὸν πρακτορεῖον διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα ἐκπληκτα τηλεγραφήματα!

Βουκουρέστιον, 7 Οκτωβρίου. — Ἡ Ρουμουνικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅπως διακανονίσωσι τὸ ζήτημα τῆς περιουσίας Ζάππα διὰ συμβιβασμοῦ διαιτησίας. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Παπαρηγοπούλου προέδρου ὑπουργοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ διέταξεν ὡσαύτως τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβείας καὶ πάντας τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ προξένους τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ρουμουνικὸν ἔδαφος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἰσοδυναμοῦσα μὲ ἐντελῆ διακοπὴν τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν δὲν φαίνεται δικαιολογουμένη κατ' οὐδένα τρόπον, ἐπειδὴ ἡ Ρουμουνικὴ κυβέρνησις χρεωστεῖ νὰ ἀναμείνῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν μονῶν ἁρμοδίων διὰ νὰ ἀποφανθῶσιν εἰς ζητήματα ἀκινήτων περιουσιῶν ἐν Ρωμουνίᾳ, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται ὅδη ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς δικαστηρίοις, αἰτήσει τῶν νομίμων κληρονόμων τοῦ Ζάππα ἐπὶ ἀκυρώσει τῆς διαθήκης. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα νὰ παραδεχθῇ συμβιβασμὸν διὰ διαιτησίας ἐξ ὀνόματος τῶν τελευταίων τούτων.

Ἐν τούτοις ἡ δίκη θὰ ἐξακολουθήσῃ ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων· ἡ ὑπεράσπισις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ καὶ τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ ρωσσικοῖς προξενείοις.

Ἀθῆναις.—Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων, ἐξέπληξε λίαν τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους. Ἡ κυβέρνησις ἐν τούτοις βεβαιοῖ ὅτι σκοπεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ἐν ᾗ περιπτώσει καὶ ἡ Ρωμουνικὴ ἐπιμένει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δικαίου ἰσχύοντος μόνον πρὸ τριῶν μηνῶν. Ὁ λόγος τοῦ Δραγούμη ἐν τῇ Βουλῇ τὴν 13)7 ὑπεδείκνυε τοιοῦτον τελευταῖον ἔγγραφον σταλὲν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰουλίου, ὅπερ ἂν καὶ ἦτο καταπεῖγον ἔμεινεν ἐν τούτοις δύο μῆνας ἄνευ ἀπαντήσεως, τέλος δὲ ἡ Ρωμουνία ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

Βουκουρέστιον.—Τοῦ προέδρου ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας ἐν Ἀθήναις ὄντος ἐπ' ἀδείᾳ ἐνταῦθα ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις διέταξε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Τῷ ρωμούνῳ προξένῳ ἡ κάθαρσις ἐλαττωθήσεται ἀπὸ 8 εἰς 5 ἡμέρας.

Ο ΡΕΝΑΝ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συγγραφέως τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ οἱ παρ' ἡμῖν θαυμασταὶ τοῦ λόγου του τὸν ἐμελῳδησαν, τὸν ὕμνησαν, τὸν ἐγκωμίασαν, τὸν ἀπεθέωσαν. Οὐδεὶς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ εἴπῃ «ὁ Ρενὰν ἀπέθανεν». Ἐν αὐτῷ ἂς ψάλωμεν τὸν καλλιτέχνην τῆς φράσεως καὶ τοῦ ὕφους, ἀλλ' ἂς οἰκτείρωμεν τὸν πλανηθέντα, ὅστις ἐζήτησε νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν μυθοπλαστίαν, διὰ μυρίων δὲ ἀντιφάσεων καὶ παραλογισμῶν ἐπολέμησε τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἀμφιβολίας, τῆς ἀρνήσεως, τῆς πνευματικῆς συγχύσεως, τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας, τῆς θλίψεως, τῆς ἀπογοητεύσεως, τῆς ἀπελπισίας». Θέλετε, κύριοι, νὰ ὑμνήσετε τὸν Ρενάν; Υμνήσατέ τον. Αλλὰ δικαίως, ἀλλ' εὐλόγως, ἀλλ' ὅπως τοῦ ἀξίζει. Ητο ἀριστοτέχνης τῆς μορφῆς τοῦ λόγου; Εγκωμιάσατέ τον Αλλ' ἦτο καὶ Πρωτεὺς τῆς οὐσίας αὐτοῦ δράκων, λέων, δένδρον, πάνθηρ, ὕδωρ, κῦμα, ὄφις; Εἴπατε καὶ τοῦτο. Καὶ ἂν διὰ τὸ πρῶτον τὸν ὑμνολογῆτε, δὲν σᾶς λέγομεν διὰ τὸ δεύτερον στιγματίσατέ τον ἀλλὰ χάριν τῆς κοινωνίας μας, χάριν τῆς σπουδαζούσης νεότητος, τὴν ὁποίαν εἰμποροῦν νὰ παραπλανήσουν ὁλεθρίως οἱ ἄμετροι λυρισμοί σας, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς εἴπωμεν: οἰκτειράτε τον.

Θέλετε νὰ ψάλωμεν τὴν χάριν τῆς μορφῆς καὶ τὰ θέλγητρα τοῦ κάλλους εἰς μίαν Ναυσικᾶν ἢ μίαν Ηνελόπην; πολὺ καλά. Αλλὰ μή, μὴ θεοποιῆτε τὸ γύναιον, τοῦ ὁποίου τὰ ῥόδινα χείλη δηλητηριάζουν, τοῦ ὁποίου αἱ ἀβραὶ ἀγκάλαι δίδουν τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἐραστάς του.

Εχει γοητείαν ὁ λόγος τοῦ Ρενάν, ἀλλ' ὄφεως· μολπὴν, ἀλλὰ σειρῆνος· γαλήνην, ἀλλὰ θαλάσσης μὲ ἀβύσσους· θέλγητρα, ἀλλὰ Κίρκης. χάριν, ἀλλ' ἑταίρας. Τὸ φίλημά του δῆγμα· ἡ θωπεία του τραῦμα, ὁ ἐναγκαλισμός του πνιγμός. Υπῆρξεν ἄγγελος τὴν λάμψιν, ἀλλ' ἄγγελος Σατάν.

Τί ἦτο ὁ Ρενάν; Ιδανιστής; Καὶ τοῦτο ἐλέχθη. Θετικιστής; Καὶ τοῦτο ὡμολόγησε.

Τί ἦτο ὁ Ρενάν; Θεϊστής; Καὶ περὶ Θεοῦ ὡμίλησε. Πανθεϊστής; Καὶ ὡς τοιοῦτος ἐλάλησε.

Τί ἦτο ὁ Ρενάν; Θρῆσκος; Καὶ ὑπὲρ τῆς Θρησκείας συνηγόρησεν. Αθρησκὸς! Καὶ ὡς τοιοῦτος τὴν θρησκείαν παρὰ τοὺς βρυκόλακας καὶ τὰ στοιχεῖα ἔταξε.

Τί ἦτο ὁ Ρενάν; Χριστιανός; Εκαυχήθη ὅτι ἦτο τοιοῦτος. Πολέμιος τοῦ Χριστιανισμοῦ; Υπῆρξε κατ' ἐξοχὴν τοιοῦτος.

Ο Ρενὰν ἐπίστευεν εἰς Θεὸν προσωπικόν, δίκαιον, ἀγαθόν; ὄχι Εἰς ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς; ὄχι. Εἰς τὴν δικαιοσύνην ὡς νόμον τοῦ ἀνθρώπου; ὄχι. Εἰς τὴν ἀγάπην ὡς ζωὴν τῶν ψυχῶν; ὄχι. Εἰς τὴν ἐλπίδα ὡς στήριγμα αὐτῶν; ὄχι. Εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν κακῶν; ὄχι. Εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῶν κακῶν; οὔτε. Εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ἀνάπαυσιν τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων; οὐδ εἰς αὐτήν.

Τὶ ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπ αὐτοῦ οἱ ἀγαπῶντες τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνόησεν; οὐδέν. οἱ ζητοῦντες τὸ ἀγαθὸν, τὸ ὁποῖον δὲν συνήντησεν; οὐδέν. Τὶ εἰργάσθη, τὶ εἶπε, τὶ διεκήρυξεν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν, τῶν πτωχῶν, τῶν ἀσθενῶν, τῶν πασχόντων, τῶν καταδυναστευομένων, ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἐλευθερίας; οὐδέν, οὐδέν, οὐδὲν. Διότι καὶ εἰς οὐδὲν ἐπίστευσεν, εἰς οὐδὲν ἤλπισε, διότι ἡ ἀληθὴς τοῦ Ιησοῦ ἀγάπη, ἡ ὁποία κάμνει τὸν ἄνθρωπον ἓν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μεθ ὅλων τῶν ὁμοίων του, καὶ περισότερον μετὰ τῶν μικρῶν παρὰμετὰ τῶν μεγάλων, μετὰ τῶν μεγάλων, μετὰ τῶν δυστυχῶν παρὰ μετὰ τῶν εὐτυχῶν, ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν εἶχε γίνῃ παλμὸς, ἔρως, ζωὴ τῆς καρδίας του.

Εν μέσῳ τῶν ἀμφιβολιῶν του, τῶν ἀρνήσεών του, τῶν ἀντιφάσεών του, ἐν βέβαιον διαφαίνεται δόγμα, τὸ δόγμα, «μηδὲν πρὸ τῆς ζωῆς, μηδὲν μετὰ θάνατον». Θεὸς δὲν ὑπάρχει. Ψυχὴ ἀθάνατος δὲν ὑπάρχει. Υπερτάτη δικαιοσύνη δὲν ὑπάρχει, Εὐθύνη δὲν ὑπάρχει. Ελπὶς δὲν ὑπάρχει. Χαρὰ δὲν ὑπάρχει. Εὐτυχία δὲν ὑπάρχει. Ιδοὺ ἄνευ περιφράσεων, ἄνευ ἀντιφάσεων, ἐν τῇ ἀληθεῖ διατυπώσει της ἡ οὐσία τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ λόγου τοῦ Ρενάν.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ συγγραφεύς, τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἄνθρωπος. Νομίζετε πρέπον νὰ ἐξαγνίσῃ ἐν αὐτῷ ὁ καλιτέχνης τὸν φιλόσοφον, νὰ θυσιασθῇ ἡ οὐσία εἰς τὴν μορφήν, καὶ ν' ἀντηχήσουν μόνον διθύραμβοι ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπειδὴ πλήττει μετὰ χάριτος, ἐπειδὴ φονεύει μειδιῶν, ἐπειδὴ ἐκτελεῖ ἔργα Κίρκης κατέχων τὴν μαγείαν αὐτῆς; Τὸ κατ' ἐμὲ στεφανώνω τὸν καλλιτέχνην, ἀλλὰ δὲν ἀμνηστεύω τὸν φιλόσοφον· τὸν οἰκτείρω καὶ κραυγάζω πρὸς ὅσους δὲν τὸν γνωρίζουν «προσέχετέ τον! εἶναι ὄφις· ἡ γοητεία του θὰ σᾶς ἀπολέσῃ. Εἶναι σειρὴν· ἡ μολπὴ του θὰ σᾶς ἀφανίσῃ. Εἶναι Κίρκη· ἡ μαγεία του δὲν θὰ σᾶς ὑψώσῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν, θὰ σᾶς συγκυλίσῃ εἰς τὸν βόρβορον».

Τὶ ἀλλόκοτοι ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἕλληνες! Χθές, χθὲς ἔτι ἐκοπτόμεθα ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, χθὲς ἐκραυγάζομεν ὅτι αὐτὴ εἶναι ὄχι μόνον θρησκευτικὴ σημαία μας, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὸν λάβαρόν μας. Καὶ ὅμως σήμερον ἡμεῖς αὐτοί, ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ὁποίων μία ἔπρεπεν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων ν' ἀντηχῇ κραυγὴ, ἡ κραυγὴ τῶν πατέρων ἡμῶν «πίστις καὶ πατρὶς», ἡμεῖς αὐτοὶ μόνον λυρικὰ ἐγκώμια εὕρομεν διὰ συγγραφέα, ὅστις τὴν θρησκείαν τάσσων παρὰ τοὺς βρυκόλακας καὶ ἀρνούμενος τὴν Θεότητα τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, ὡς αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου διετυπώθη καὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας του ἐπιστεύθη,

αὐτὸν μὲν χαρακτηρίζει παρ ὅλους τοὺς ἀνακολούθους ἐπαίνους του, συμφωνῶν μετὰ τῶν σταυρωτῶν τσυ, ὡς ἕνα λαοπλάνον, ἀναιρεῖ δὲ τὰς αἰσθηματικάς, ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἐκείνας συνθήκας, δι' ὧν τὸ ἑλληνικὸν ἐμεγαλούργησεν ἔθνος καὶ ὧν τόσον ἔχει τώρα ἀνάγκην, ὅπως κατισχύσῃ τόσων ἐπιβουλῶν κινδύνων καὶ συνεχίσῃ μέλλον ἀντάξιον τῶν πόθων καὶ τῶν θυσιῶν τῶν πατέρων του καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς του.

(Καιροί)

Ἐν Βάρνῃ 2 Ὀκτωβρίου 1892.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Εὐθὺς κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Τσέρνο Μορὲ» ὅπερ δίδει ἀφορμὴν εἰς ποικίλα σχόλια καὶ ἑρμηνείας ἐπὶ τῶν γενομένων δι' αὐτοῦ ἀποκαλύψεων ἐπὶ τῶν ἐν γένει πράξεων τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς πορείας ἣν αὕτη τηρεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὴν διακανόνησιν τοῦ σχολικοῦ ζητήματος.

Εἰς τὴν ἀνασκόπησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου προήχθημεν—καίτοι κυρίως αὕτη δὲν ἀνῆκεν εἰς ἡμᾶς—παρασυρθέντες ἀκουσίως ἐκ φόβου μὴ τὰ ἐν τῇ «Σφομποδᾷ» ἐσχάτως κατὰ τῆς ἑλλην. διακοινώσεως γραφέντα περιβάλλονται ἰσχὺν νόμου τοῦ κράτους, ἅτε τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος χρησιμευούσης κατὰ τὴν «Τσέρνο Μορὲ» ὡς τοῦ μόνου ὀργάνου πρὸς ἔκφανσιν ἐνδιαθέτων λογισμῶν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς ἡγεμονίας ὑπηκόων δὲ βουλγάρων ἀδόμενα ἐν τῇ «Σφομποδᾷ» ἄτινα δύναταί τις δικαίως νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς νηπιώδη σχεδιάσματα νοσούσης κεφαλῆς. Τοιαῦτα λοιπὸν ἀμφιβόλου λογικῆς ἀποκυήματα δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑπαγορεύωνται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προεδρευόντων αὐτῆς ἀνδρῶν νουνεχῶν καὶ ἐχεφρόνων, οὐδέποτε δὲ θὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν γνώμην τῆς συναδέλφου ὅτι τὰ ἐν τῇ «Σφομποδᾷ» κατὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν βουλγάρων μέτρα, εἶναι ὑπαγορεύσεις τῆς σεβαστῆς ἡμῶν κυβερνήσεως, καθόσον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει ἐκ τοῦ ἑνὸς ἀτόπου περιπίπτει τις εἰς τὸ ἕτερον. Ἡ κυβέρνησις κατὰ τὴν «Σφομποδὰ» δὲν ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κ α λ ὸ ν διὰ τῆς β ί α ς! Πῶς λοιπὸν θὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπιβολὴν καθηκόντων εἰς τοὺς Ἕλληνας χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζῃ εἰς αὐτοὺς δικαιώματα; Μήπως χάριν τῶν Ἑλλήνων θὰ θεμελιώσῃ ἰδιαιτέρους νόμους συνωδὰ τοῖς ὁποίοις κατὰ Σφομποδᾶν» θὰ μεταχειρίζωνται τοὺς Ἕλληνας ὡς δούλους εἰς κράτος τὸ ὁποῖον τόσα ὑπέστη ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς του; Καὶ τοῦτο διατί; διότι δὲν ἐνοοῦμεν νὰ ἀποξενωθῶμεν τῆς μητρικῆς μας γλώσσης καὶ νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν βουλγαρικήν; Ἂς ρίψωσι τότε βλέμμα οἱ περὶ τὴν «Σφομποδᾶν» εἰς ἅπασαν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ θὰ ἴδωσι πλείστους ὅσους Ἕλληνας μετ' εὐσυνειδησίας ἐκπληροῦντας τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἀποστολὴν λαλοῦντας δὲ ε ὐ χ ε ρ έ σ τ α τ α τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν, καίτοι ἐν τοῖς χρόνοις τῆς παιδικῆς των ἡλικίας ἡ προκαταρκτικὴ παίδευσις δὲν ἦτο ἐν τῇ βουλγαρικῇ γλώσσῃ. Ἂς ρίψωσι βλέμμα οἱ περὶ τὴν «Σφομποδ»ν» εἰς τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν καὶ θὰ ἴδωσιν ὁπόσοι εὐέλπιδες Ἑλληνόπαιδες ὑπήκοοι δὲ βούλγαροι μετ' εὐχαριστήσεως ἐκτελοῦσι ἐν αὐτῷ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην στρατιωτικὴν των θητείαν. Ἂς ρίψωσι βλέμμα καὶ ἂς ἴδωσιν ὁπόσαι Ἑλληνίδες μητέρες θρηνοῦσιν ἔτι τὰ τιμαλφῆ αὐτῶν κειμήλια τ ο ὺ ς υ ἱ ο ὺ ς των, πεσόντας ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς Βουλγαροίος ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Σ λ ι β ν ί τ σ η ς τοῦ Π ι ρ ὼ τ καὶ ἀλλαχοῦ! Κατόπιν λοιπὸν τούτων ἁπάντων εἶναι δυνατὸν ἡ σεβ. ἡμῶν κυβέρνησις ἡ ἐξίσου μεριμνῶσα περὶ τοῦ καλοῦ ἁπάντων αὐτῆς τῶν ὑπηκόων νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τοῖς Ἕλλησι πολίταις βουλγάροις δικαιώματα, ἀλλὰ μόνον καθήκοντα; Ἀδύνατον! οὐδὲ διῆλθέ ποτε τοῦ νοὸς μας τοιοῦτος παραλογισμός, δυνάμενος νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον ἐν Μαδαγασκάρῃ; Δικαιούμεθα λοιπὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς περὶ τὴν «Σφομποδᾶν» ἁπλῶς καὶ ἀπαθῶς κρίνοντες τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτῶν σκαριφήματα: «Ἐως πότε ἡ ὀλιγωρία καὶ αὐταπάτη ὑμῶν, φίλοι συνάδελφοι, ὑφ' ὧν ἀμερίμνως ναι ἐλᾶτε ὑποστηρίζετε ἑκάστοτε γελοῖα καὶ ἀνόυσια ἐπιχειρήματα θεωροῦντες αὐτὰ ὡς ἔκπαγλα τῆς δημοσιογραφικῆς ὑμῶν δεινότητος, καμμύετε δὲ τοὺς ὀρθαλμοὺς πρὸ τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος τῆς χώρας ἣν καυχᾶσθε, θαυμάζοντες καὶ θαυμαζόμενον, ὅτι ὑπέρασπίζεσθε;»

Σ,

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ ἐνταῦθα βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Τσέρνο-Μορὲ» γράφει μακροσκελὲς ἄρθρον ἐν σχέσει τῶν ὑπὸ τῆς «Σφομποδᾶς» ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήσατος γραφέντων, οὗ περιληψιν παραθέτομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ὑμῶν;

«Τὸ περὶ τῶν Ελλην. σχολείων ζήτημα, εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀπασχολεῖ πάντας τοὺς κύκλους ἰδίᾳ δὲ τὰς ἐφημερίδας αἵτινες δὲν παύουσι μεταδίδουσαι πᾶσας τὰς σχετικὰς εἰδήσεις ἐπιφέρουσαι παντοειδεῖς ἐπ αὐτῶν κρίσεις.

«Ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ δὲν ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν διάφορόν τι τῆς «Σφομποδᾶς» λίαν τολμηρόν, ἀφορὸν δὲ τὴν ἐφαρμωγὴν τοῦ σπουδαιοτέρου μέρους τοῦ περὶ σχολείων νόμου, καθόσον τὸ διάφορον ἰδίου ὅτι ἐξέφερε τὴν γνώμην οὐχὶ τῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ τῆς κυβερνήσεως δι ἐπιχειρημάτων γεγραμμένων πετῶντι καλάμῳ! Τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκεῖνο διάφορον ἦτο ἀνακριβὲς καὶ ὡς τοιοῦτο προὐκάλει ἐξηγήσεις αἵτινες ἐδόθησαν, καὶ δι ὧν ἐβεβαιοῦτο, ὅτι οὐχὶ τὰ πάντα (τοπτὰν) ἐν τῷ περιεχομένῳ τοῦ διαψευσθέντος ἄρθρου Ελληνες καὶ Τσίντσαροι» διεψεύδοντο ἀλλ αἱ παρεισφρήσασαι ἀσχημίαι καὶ οἱ ὑπαινιγμοί, οἱ προσβάλοντες ξένα ἄτομα! Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον περὶ τοῦ νόμου; . . . ἡ ἀπόφασις πάντοτε ἀπόφασις διότι «ἐντὸς τῆς δουλειᾶς ὑπάρχει δουλειά» (ἴς ἰτσιντέ ἴς βάρ) Ἡ ἀπόφασις λοιπὸν αὐτὴ τῆς κυβερνήσεως μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι λέγει ἡ «Σφομποδὰ» ὅτι ταύτην ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις πρὸ ἑνὸς μηνὸς (τὸ ἀναφέρον τὴν εἴδησιν φύλλον τῆς «Σφομποδᾶς φέρει ἡμερομ. 24 Σεπτεμβρίου) ἕνεκεν «ἀνωτέρων λόγων» ἕνεκεν τῶν ὁποίων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐζήτει νὰ εὕρῃ διέξοδον, διότι δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐπιβάλῃ τὸ καλὸν εἰς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ Ελληνας διὰ τῆς βίας Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ελλην. σχολικοῦ ζητήματος ἀνεφάνη καὶ ἡ ρωσσικὴ διακοίνωσις, ἡ ἀποβλέπουσα τὰς φιλικὰς σχέσεις Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας Αλλὰ τοῦτο χρονολογεῖται ἀπό τινος καιροῦ, ἐνῶ ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀρχαιοτέρα, ὥστε ἄλλη ἡ ἀφορμή. Ἀγνοοῦμεν! ἐτελείωσε: τὸ νὰ ζητῶμεν νὰ πληροφορηθῶμεν δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται. καὶ μάλιστα θὰ στολισθῶμεν διὰ διαφόρων ἐπιθέτων κοσμηματολογικῶν. διότι ἡ πολιτικὴ μὲ τὰς «ἀνωτέρας τῆς ἐπόψεις» εἶναι μυστικὴ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν διπλωματικὴν τάξιν ἐν Εὐρώπῃ! Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ γνωρίζουν καὶ μεταδίδουν εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως, τὸ δὲ κυβερνητικὸν ἡμῶν ὄργαλον σιωπᾷ ὡς ἡ ὄρῦς κρυπτόμενον ὄπισθεν τῶν «ἀνωτέρων ἐπόψεων».

«Οὕτω συμβαίνει καὶ διὰ τοῦτο ὁ βούλγαρος πολίτης οὐδὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἐπόψεων ἐν τῇ συνταγματικῇ αὐτοῦ πατρίδι, ἐπὶ πᾶσι δέ, λέγεται, ἡ κυβέρνησις εὐθύνεται πρὸ τῆς Βουλῆς» καὶ τελειώνει ἡ ὑπόθεσις ὡσεὶ ὁ πολίτης ἐνάγει τὴν κυβέρνησιν πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἂν ζητῇ νὰ μάθῃ «τὶ πράττει» ἡ κυβέρνησις ἔν τινι ἀγνώστῳ δι αὐτὸν ζητήματι, καὶ διατὶ οὕτως καὶ οὐχὶ ἄλλως πολιτεύεται» Ἐὰν ἡ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ δίδῃ σαφεῖς ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν πολιτῶν, ἐπὶ ζητημάτων ἅτινα δὲν δύνανται ἢ νὰ τὸν ἐνδιαφέρωσι ζωηρῶς, πρὸς τὶ ἡ πρὸς συντήρησιν τῆς «Σφομποδᾶς» δαπάνη; Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ὅτι δηλ. ἡ κυβέρνησις εὐθύνεται μόνον πρὸ τῆς Βουλῆς δύναται ἀνενοχλήτως νὰ ἐκτελῇ τὸ πᾶν, ὅτε δὲ ἡ ὑπόθεσις εὕρῃ κυλύματα ἐν τῇ Βουλῇ, ἔν "κάτω!„ ὑπό τοῦ κόμματός της πρός τόν ἐρωτῶντα, καὶ τό ζήτημα λελυμένον! Τὰ πράγματα ταῦτα εἶναι πολὺ συνήθη ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ βίῳ ἑκάστου ἔθνους, ἀλλ ἐν ἑκάστῳ ἐξ αὐτῶν δίδοται ἐπίσης σπουδαία προσοχὴ ἐπὶ ἑκάστης ἐρωτήσεως καὶ δημοσίας γνώμης.

«Ἀπό τινων μηνῶν βλέπομεν τὴν κυβέρνησιν ὅτε μὲν ἐκδίδουσαν αὐστηρὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, ὅτε δὲ ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους διατάξεις, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις θὰ ἐξαγάγῃ ἡμᾶς τῆς ἀγνωσίας ταύτης. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις, ὅπως ἑκάστη τοιαύτη, βαίνει στερῷ τό ποδὶ ἐπὶ ὡρισμένου τινός σημείου, δὸ

---

(12) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (12)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΙΙ

(Συνέχεια).

Ε!

Καὶ τώρα μίαν λέξιν ἀκόμη εἶπεν ὁ Φοβερὸς' ἔχομεν ἀνάγκην στρατηγοῦ ἀνδρείου, ὅστις νὰ ὁδηγῇ τὰ βήματά μας, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τυράγνων. Καλὰ λοιπόν, Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι, ὁ ἔμπροσθέν μας νέος, ὅστις ἀπέδειξε τὴν ἀνδρείαν του, εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν.

— Οὐρρά! οὐρρά! ἐφώνησεν ὁ ἀκάθεκτος ἐκεῖνος ὄχλος.—Ζήτω! Ζήτω ὁ στρατηγός! Καὶ οὕτως ὁ ἥρως τῶν δραμάτων τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ Ερνέστος, ἀνηγορεύθη ὁ στρατηγὸς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἔνορκον ὁμολογίαν ὅτι ὄχι μόνον θὰ φεισθῶσι τῆς ζωῆς τοῦ Λουδοβίκου κόμητος τοῦ Κ** ἀλλ ἐν ἀνάγκῃ καὶ θὰ ὑπερασπίσωσιν αὐτόν.

Καὶ ἤδη ἤρχιζε τὸ λυκόφως νὰ δεικνύει τὴν ἐπάνοδον τῆς ἡμέρας. Ὁ Ερνέστος ἀφοῦ πολλάκις βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὴν βροντώδη φωνὴν τοῦ Φοβεροῦ ἐπέβαλε τὴν θέλησίν του εἰς τὸν ἀκάθεκτον ἐκεῖνον ὄχλον, ἐκήρυξε τέλος τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας, εἰπὼν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ συνεννοεῖται μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν συνοικιῶν μόνον διότι αἱ συνεδριάσεις ἐγείρουσιν ὑποψίας. Τότε τὸ πλῆθος ἀπῆλθεν ἐν σιωπῇ, τελευταῖος δὲ ἀνεχώρησεν ὁ Ερνέστος. Διαβὰς τὴν φλιὰν ἔμεινε σύννους καὶ σοβαρὸς λέγων καθ ἑαυτόν:

— Ω κοινωνία, κοινωνία! Πόσον ἀσπλάγχνως καταδιώκεις τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀσυνειδησίαν ἀνταμείβεις! Ανυψοῖς τὸν μοχθηρὸν, περιβάλλεις μὲ δύναμιν τὸν φθονερὸν, δίδεις ἐξουσίαν εἰς τὸν πανοῦργον, καὶ ταῦτα διατί; διὰ νὰ καταπατεῖται τὸ καλὸν, τό ἀγαθόν, τὸ δίκαιον, νὰ πίπτεται ἡ πενία, νὰ διώκεται ἡ ἀθωότης! Λέγουσιν ὅτι οἱ νόμοι ἐξασκοῦσι μεγάλην δύναμιν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, ἀλλ' ὅταν ἐμπιστεύεται ἡ ἐξάσκησις αὐτῶν εἰς χεῖρας ἀδίκων καὶ παραλόγων, οἵτινες ἀναδεικνύμενοι ἄρχοντες μεταχειρίζονται αὐτοὺς πρὸς κορεσμὸν τοῦ πάθους τῆς φιλοδοξίας των, ἐπιτρέποντες πᾶσαν ἀκολασίαν συντελοῦσαν εἰς τοὺς βδελυροὺς σκοποὺς των, καὶ καθιστῶντες ἀχρήσους τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας, τὶ καλὸν περιμένεις; Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς ἐκεῖνος Κροῖσος, τρώγων καὶ πίνων ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τῶν πτωχῶν, σαρκαστικῶς μειδιᾷ διότι ὁ πλήρης ζωῆς νέος ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ εὐσυνειδησίᾳ προσπαθεῖ νὰ ἀσφαλίσῃ μέλλον ἄνετον διὰ τοὺς ἐπιγόνους του. Ἐν τούτοις αἱ θύραι πᾶσαι τῆς ἐξουσίας εἶναι εἰς αὐτὸν προσιταί μεθ' ὑποκλίσεων γίνεται δεκτός, ἐκπληροῦνται ἐν ἀκαρεῖ πᾶσαι αἱ ἐπιθυμίαι του ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ νόμου, ἐπὶ πᾶσι δὲ τιμᾶται ὑπὸ τῆς κοινωνιας, ἐνῷ ὁ πτωχὸς ἀλλ' ἔντιμος νέος περιφρονεῖται καὶ ὑβρίζεται. Ακολουθεῖ

ναταί τις νὰ ἐννοήση τὶ πράττει! Ἀλλ ἐνταῦθα; Τὰ πάντα προϋποθέσεις οὐδὲν δὲ θετικὸν καὶ βέβαιον! Ὑποθέσομεν ὅτι ἡ κυβέρνησεις ἵνα μάθη τὰς συνεπείας τῆς ρωσσικῆς διακοινάσεως—διότι τοῦτο εἶναι δι αὐτὴν τό σπουδαιότερον — κερδίζει χρόνον ἐπὶ τοῦ σχολικοῦ νόμου. Αλλὰ μᾶς λέγουν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνωρίτερον ἐσκέπτετο περὶ «διεξόδου!» Αρα ψεύδονται; καὶ τίς; Θέλομεν δηλ. νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ «Σφομποδὰ» ζαλίζει τόν κόσμον, μεθ ὅλους τοὺς ἐμπαιγμούς της αἴτινες ἐγένοντο αὐτῇ ἕξις Επιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν ὡς καὶ ἑκαστος πολίτης βούλγαρος, ποία ἡ πίεσις ἥτις ἠνάγκασε τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀθετῇ νόμον περιβεβλημένον θείαν ἀρχήν;

«Εν τῷ μεθεπομένῳ φύλλῳ τῆς «Σφομποδᾶς» γίνεται λόγος ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλη μόνον καθήκοντα εἰς τοὺ Ελληνας χωρὶς νὰ ἀναγνωρίση αὐτοῖς οὐδὲν δικαίωμα! Διαμαρτυρόμεθα ὡς βούλγαροι ἐνατίον τῆς ἀναισχύντου ταύτης λέξεως τῆς Σφομποδᾶς» Η κυβέρνησις ἡμῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πράττει ἀδικίας! Η κυβέρνησις ἡμῶν δὲν θὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἂν ὁλόκληρος ἡ Ελλὰς συνταχθῇ καθἡμῶν διότι εἶναι κυβέρνησις! Εἶναι παράπτωμα νὰ θέτωσιν ἀνώτερον τὰς προσωπικὰς των βλέψεις ὑπὲρ τόν νόμον, ἄνθρωποι περιβεβλημένοι τὸν μανδύαν τῆς κυβερνήσεως.

«Οπως ποτ ἄν ἦ, εἴτε τῆς «Σφομποδᾶς» γνώμη εἶναι τὸ συμβουλευόμενον κατὰ τῶνΕλλήνων τῆς Βουγαρίας διάβημα ὡς ἀντίποινον κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ελλάδος εἴτε ἡ κυβέπνησις σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτο τι οὐδέτερον ἐκτιμᾷ, διότι παρέχει τὴν ἰδέαν ὅτι ἐν Βουλγαρίᾳ ὑφίσταται, ἡ δυνατὸν νὰ ὑπάρξη βαρβαρισμός! Τό λεγόμενον ὑπὸ τῆς «Σφομποδᾶς» δὲν εἶναι οὔτε διπλωματία, οὔτε πολιτική, οὔτε διοίκησις, οὔτε ἀξία συζητήσεως γνώμη ἀλλ οὔτε πολιτισμός»;

ΕΕΕ Η Δ Η Η ΣΣΣΣ ΕΕΕ Η ΣΣΣΣ
Ε Η ΔΔ Η Η Σ Ε Η Σ
ΕΕ Η Δ Δ ΗΗΗ Σ ΕΕ Η Σ
Ε Η Δ Δ Η Η Σ Ε Η Σ
ΕΕΕ Η ΔΔΔΔ Η Η ΣΣΣΣ ΕΕΕ Η ΣΣΣΣ

Τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ περὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων, προθέσεων, γράφει ἡ «Πλόβδιφ».

«Οἱ ἐνταῦθα ἐπόπται τῶν σχολείων δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἀπάντησιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας εἰς τὴν ἐπιστολήν των, καθ' ἣν τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα λειτουργοῦσι ὑπὸ διδασκάλων οὐδὲ γ ρ ῦ γνωριζόντων ἐκ τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης Ελλήνων δὲ ὑπηκόων, οἵτινες δὲν ἔλαβον ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου πρὸς διδασκαλίαν. Η σιωπὴ αὕτη τοῦ ὑπουργείου ἔχει δέσει τὰς χεῖρας τῶν ἐποπτῶν, ἀναγκαζομένων νὰ βλέπωσι διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ των τὴν παραγκώνισιν τοῦ νόμου χωρὶς νὰ δύνανται νὰ πράξωσί τι ὑπὲρ αὐτοῦ».

«Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν του ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς συντόνου καὶ ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν ἰσχύει νόμου, θὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους.

Αναγινώκομεν ἐν τῇ «Ηὼ τοῦ Αἴμου» «Γνωρίζετε ποῦ εὑρίσκονται τὰ μετάλλια δι ὧν βραβευθήσονται οἱ ἐκθέται; Παρηγγέλθησαν ἐν Στουτγάρδῃ καὶ εἶχον ἀποσταλῇ ἐκεῖθεν ἕτοιμα ἤδη. Αλλ ἅμα τῇ ἀφίξει των ἐν Βιέννῃ, ταχυδρομικός τις ὑπάλληλος ἐνόμισεν ὅτι ἡ Στουτγάρδη εὑρίσκεται πλησίον τοῦ Αμβούργου καὶ τὰ ἐπέστρεψεν ἐκ φόβου τῆς χολέρας. Τώρα δὲ δέον νὰ ἀποσταγοῦν ἐκ νέου καὶ θὰ ἀφιχθοῦν τὶς οἶδε πότε. διότι πανταχοῦ ὑπάρχει κάθαρσις.

Η αὐτὴ ἐφημερὶς γράφει «Προχθὲς ὁ ἐν Σοφίᾳ γενικὸς πρόξενος καὶ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Αργυρόπουλος ἐποσκέψατο τὴν ἔκθεσιν,

Ο κ. διευθυντὴς τῆς ἐκθέσεως συνώδευε καὶ ὡδήγει τὸν ξένον πανταχοῦ τῶν διαμερισμάτων τῆς ἐκθέσεως. Ο κ. Αργυρόπουλος ἐξέφρασε τῷ κ. διευθυντῇ τὰς εὐαρέστους αὐτοῦ ἐντυπώσεις καὶ τὴν χαρὰν του διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ταύτης προόδου.

Η διεύθυνσις τῶν δημ. οἰκοδομῶν δι εἰδοποιήσεως αὐτῆς ὑπ ἀριθ. 11,759 ἀγγέλλει ὅτι τὴν 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκτίθεται εἰς μειοδοσίαν ἐν Σοφίᾳ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐμπορικοῦ λιμένος Πύργου τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἀνέρχεται ὡς ἔγγιστα, διὰ τὰς ὑδραυλικὰς οἰκοδομὰς εἰς λέβα 5,067,100 καὶ διὰ τὰς ἀποθήκας δημητρ. καρπῶν εἰς 2,486,800 ἤτοι τὸ ὅλον εἰς 7,553,900 λέβα.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθ. Σαββάτου τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς Λέσχης προσεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὴν κυρίαν Λαλαούνη, ὅπως δῶσι μουσικὴν συναυλίαν, ἥτις καὶ ἐξετελέσθη μετ ἀπαραμίλου μουσικῆς τέχνης καὶ μελῳδίας παρόντος τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου τῆς ὁμογενοῦς καὶ ξένης παροικίας, δι ἐπαειλημμένων χειροκροτημάτων καὶ «εὖγε» δεικνύοντος τὴν πρὸς τοὺς ἐρασιτέχνας εὐαρέσκειαν. Τὰ ψαλλόμενα μουσικὰ τεμάχια συνώδευον ἐναλλὰξ διὰ τοῦ κλειδοκυμβάλου αἱ ἀβραὶ καὶ εὖ ἠγμέναι δεσποινίδες Ε. Καλσοκορέση καὶ Α. Εὐστρατιάδου. Περὶ τὰ μέσα τῆς ἑσπερίδος τὸ μικρὸν θυγατριον τοῦ κ. Ν. Νικολαΐδου Μελπομένη ἐξέπληξε τοὺς φιλομούσους θεατὰς ἐκτελέσαν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου διὰ τῶν μικροσκοπικῶν καὶ λεπτοφυεστάτων δακτύλων του τῇ ὁδηγίᾳ τῆς δεσποινίδος Καλβοκορέση, τεμάχιον «Μαζούρκας» ζωηρῶς χειροκροτηθέν.

Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ὁ ἐκ τῆς Τριάδος τῶν Λαλαούνη κ. Εμμανουὴλ κωμικὸς τοῦ θιάσου «Θέσπις» ἀποχωρισθεὶς αὐτοῦ (ἀγνοοῦμεν τίνος ἕνεκεν αἰτίας) πρόκειται προσεχῶς νὰ δώσῃ μουσικὴν ἑσπερίδα. Τὸ ὁμογενὲς δημόσιον ἐνθυμούμενον τὴν ἀμίμητον ὑπόκρισιν τοῦ «Μπάρμπα Λινάρδου» ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐν λόγῳ ἠθοποιοῦ, πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἑσπερίδα-

Ο κ. Ιωάν. Ζαννέτος ὑπότροφος τῶν Ζαριφείων διδασκαλείων καὶ τρόφιμος τῆς οἰκογενείας Ζαρίφη δαπάνῃ τῆς ὁποίας ἀνέπτυξε τὰς παιδαγωγικὰς γνώσεις του ἐν Ἑσπερίᾳ, ἐπ ἐσχάτων δὲ ὑποδιευθυντὴς τῶν Ζαριφείων καὶ διευθυντής τοῦ ἐν αὐτοῖς εἰκοτροφείου ἐδέχθη τὴν θέσιν καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ρουστσουκίῳ βουλγαρικοῦ γομνασίου. Επὶ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν Ζαριφείων διδασκαλείων ὡς διατείνονται αἱ κακαὶ γλῶσσαι λέγονται πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ ὁποῖα καταμαρτυροῦσι τὴν μαύρην του ἀνδρὸς πρὸς τό ἵδρυμα ἀχαριστίαν, ἅτινα μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως διαψεύσομεν εὐθὺς ὡς δοθῇ ἡμῖν ἀφορμὴ, καθόσον ἀλλοίαν ὅλως ἰδέαν εἴχομεν σχηματίσει περὶ τοῦ συντάκτου τοῦ «ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς διδάσκαλος» ἄρθρου,

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν καὶ ἀρχαῖος συμμαθητὴς κ. Κωνστ. Τρανὸς διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἐν Αθήναις Πανεπιστημίου ἀναπτύξας δὲ τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ γνώσεις ἐν τῷ ἐν Αθήναις θεραπευτηρίῳ Εὐαγγελισμὸς ὅπου ἔρειξε ἱκανὰ δείγματα εὐρέος μέλλοντος, δοὺς ἐν Σοφίᾳ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐπέτυχεν ἄριστα λαβὼν τὴν ἀπαιτουμένην κανονικὴν τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἄδειαν. Τῷ νεαρῷ Ασκληπιάδη εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῇ ἐξάσκήσει τῆς ἐπιστήμης.

Αὔριον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀναχωρεῖ ἡ Α. Β. Υψ. ὁ Ηγεμὼν μετὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μητρὸς ἀπερχόμενοι εἰς Σοφίαν. Αἱ ἀποσκευαὶ ἀνεχώρησαν σήμερον.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν ἐν τῷ ὑπ ἀριθ. 1629 φύλλῳ τῆς συναδέλφου «Φιλιππουπόλεως» ἐπαινουμένους τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει σάπωνας τοῦ ἐνταῦθα σαπωνοποιείου τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Χρ. Ρίζου, οἵτινες διακρίνονται κατά τε τό εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὸ σχῆμα. Εσφαλμένως μόνον ἀναγράφει ἡ συνάδελφος ὅτι τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο καὶ μόνον ἔχει τὸ προνόμιον νὰ ἀποτυποῖ ἐπὶ τῶν σαπώνων τὴν προτομὴν τῆς Α. Β. Υψ. τοῦ ἡγεμόνος ἐνῷ μετὰ θετικότητος γνωρίζομεν ὅτι καὶ τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀρχαῖον σαπωνοπριεῖον τῶν ἀδελφῶν Φοορτούνα, δικαιοῦται δυνάμει ἐπισήμων ἐγγράφων νὰ ἀποτυποῖ οὐ μόνον τὴν προτομὴν τῆς Α. Β. Υψ. ἀγλὰ καὶ τῆς σεπτῆς Αὐτοῦ μητρὸς καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἔτι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

—ο—

Βουκουρέστιον 4— Ο Βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος ἐγκατέλειπον σήμερον τὴνι ὥραν καὶ 30 τὴν Σινάϊαν μεταβαίνοντες εἰς Σιγμάριγκεν. Οἱ ὑπουργοὶ συνώδευσαν αὐτοὺς μέχρι τῶν συνόρων.

Βουδα-Πέστη. — Η ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Αὐστρίας παρεδέχθη παμψηφεὶ ἐναντίον μιᾶς ψήφου τὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ἔκθεσιν. Η ἔκθεσις παραφράζει τὴν δήλωσιν τοῦ Καλνόκη βεβαιοῦσα ὅτι ἡ κατὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐκδήλωσις τοῦ νέου Τσέχου Χάϊμ ἔμεινε μεμονομένη. Εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ Τσεχικοῦ ἔθνους. Η ἐπιτροπὴ ἐπιλέγει ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ ἱκανοποίησαν ἀκρῶς τὴν ἐπιτροπήν, καὶ ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς εἰς τὴν σώφρονα πολιτικὴν τοῦ Καλνόκη, ὅστις κατορθοῖ ἐπιτυχῶς νὰ συκρατῇ τὴν εἰρήνην μετὰ πιστῶν συμμάχων ἐπιδιωκόντων τὸν αὐτὸν σκοπόν. Η στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς οὐγγαρικῆς ἀντιπροσωπείας παρεδέχθη τὸν ἔκτακτον προϋπολογισμὸν τοῦ στρατοῦ.

Κρακοβία.— Ἀπὸ τῆς 14(19 μέχρι 15)10 οὐδὲν κρούσμα. Εν Νέα πολωνία δύο ἐθεραπεύθησαν οὐδὲν δὲ κροῦσμα. —Εν Ποδγορίτση ἓν ὄποπτον κροῦσμα.

Φραγκφόρτη. — 2 τέκνα ἑνὸς λεμβούχου ἀφιχθέντος ἐξ Duisbourg ἀπεβίωσαν ἐξ Ασιατικῆς Χολέρας.

Βερολίνον—Η «Βορειογερμανικὴ» δηλοῖ ὅτι ἡ εἴδησις καθ' ἣν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις συγκατανεύσει νὰ παραδεχθῇ ἄνευ λόγου τὴν ἐπιψήφησιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος εἶνε ἐπινόησις.

Αμβοῦργον.—Χθὲς 24 κρούσματα καὶ 6 θάνατοι. Εν Αλτόνη 3)11.

Πετρούπολις.—Ο αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ μεγάλη δούκισσα Ξενία ἀφίκοντο χθὲς τὸ ἑσπέρας.

Μασαλία.—Εἷς ὄποπτος θάνατος σήμερον.

Βουδα-Πέστη—24 κρούσματα. 6 θάνατοι. Εν Σεγεδίνῳ οὐδὲν.

Μέτζ. Αγγέλλεται ἐξ Houdreville ὅτι μέχρι τοῦδε 20 ὄποπτα κρούσματα ἐξ ὧν 7 ἐν Λεχάουξ.

Βίνδσορ. — Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν ἕνα στρατιώτην τοῦ 1-ου Συντάγματος τῶν σωματοφυλάκων διότι ἔλαβε μέρος προεξέχον ἐν τῇ ἀνυποταξίᾳ τοῦ στρατῶνος τὴν 24)9 εἰς 18 μηνῶν φυκάκησιν καὶ ἐκδίωξιν ἐκ τοῦ συντάγματος.

Μαδρίτη,—Η βασίλισσα ἔσεται ἡ ἀνάδοχος τῆς θυγατρὸς τοῦ Γουλιέλμου.

Αἱ διαδόσεις περὶ ἀσθενείας τοῦ βασιλέως ἀβάσιμοι.—Ασθενεῖ μόνον ὑπὸ ἐλαφροῦ κρυολογήματος. Η ταχυδρομικὴ ἀμαξοστοιχία ἐξετροχιάσθη εἰς ἀπόστασιν 4 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Μαδρίτης εἷς ἐφονεύθη πολλοὶ δὲ ἐπληγώθησαν.

Μαδρίτη, 6. — Η ἐπίσημος δημοσιεύει δελτίον τοῦ ἀρχιάτρου τῶν ἀνακτόρων, καθ ὃ ὁ βασιλεὺς ἀσθενεῖ ἐκ γαστριακῆς ἐνοχλήσεως.

Βουδα-Πέστη.—Η ἐπιτροπὴ ἐδήλωσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅτι, οὔτε τὰ ὅπλα Μάνλιχερ οὔτε τὰ ἐπαναληπτικῆς βολῆς βλάπτονται ὑπὸ τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος. Δέονται μόνον μικρᾶς μετατροπῆς. Αἱ δοκιμαὶ διὰ τῶν πυροβόλων δὲν ἔληξαν εἰσέτι.

Μασαλία.—Σήμερον 2 ὄποπτοι θάνατοι.

Βουδα-Πέστη.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον 20 θεραπευθέντες.

Αμβοῦργον.—Χθὲς 10 κρούσματα καὶ θάνατοι 2. ἐκ χολερίνης.

Κρακοβία.—15)10 ἐνταῦθα καὶ ἐν Ποδγορίτσῃ οὐδὲν κροῦσμα Εν τῇ περιφερείᾳ τῆς Βολιβίας ἡ χολέρα ἐξέλειπεν.

Μαδρίτη.—Αἱ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῆς βασιλίσσης ὡς ἀναδόχου τῆς θυγατρὸς τοῦ Γουλιέλμου. Λέγουσιν ὅτι θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ τῆςπριγκηπίσσης Αμαλίας.—Αἱ δημοκρατικαὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουσιν σημασίαν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο. Αλλ αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες δηλοῦσ-ν ὅτι τοῦτο εἶνε πρᾶξις ἁπλῶς εὐγενείας.

Σεβίλη.—Κατὰ τὸ ἐπίσημον δελτίον ὁ βασιλεὺς ἀσθενεῖ ὑπὸ ἐλαφροῦ γαστρικοῦ πυρετοῦ. Διῆλθεν ἥσυχον νύκτα ἡ βελτίωσις ἐξακολουθεῖ,

Βρεμία.—Χθὲς πυρκαϊὰ εἰς τὰ φρέατα τῶν μεταλλείων τοῦ Houibe-Sylvia, ἐκ Nenrekan. ἄγνωστον εἶνε τὸ αἴτιον. Δύο τῶν ὑπαλλήλων ἐφονεύθησαν. Εκμεταλεύται ἐπληγώθησαν ἐξ ὧν πλεῖστοι σοβαρῶς.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΙΕΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ"

(ΠΛΟΒΔΙΦ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ «ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ» ΜΠΑΛΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ καὶ γνήσιοι παλαιοὶ καὶ νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ολα τὰ εἴδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων κρεάτων παρασκευαζομένων ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

Ὁδὸς „Φερδινάνδοβα".

(20—36) (20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὑλικοῦ διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφήσει.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζὶτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ

(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβὰν Καρλόβσκης ἔπαυσεν ὢν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσὶμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκη ἀνήκουσα οἰκία, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν δωματίων, ι μαγειρίου, ι πλυντηρίου καὶ ἑνὸς οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἀνω— ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπιάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡραιοτάτης τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγοράσται πρὸς τὸν κ. Νεσὶμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανιτσέρσκην καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς »Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société génèral d'assuranse à Bucarest.

Nous portons á la connaissance da l'honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'émettre les polices d'assurance etrecevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer:

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est situé à Varna, rue «Bela» No. 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Necime B. Barouch. agent de la «Nationala» à Varna. Monssieurs Panidjersky et Rancoff avocats á Varna, á l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» á Bucarest.

(10—24)

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 7 Οκτωβρίῳ 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2.75 Ἀγορὰ » » » 3.			ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
			λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ρωσσίας	χαρτ. ρούβλια	100..	251	65	254	30	252	70
»	φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας	χάρτ. φιορ.	100..	209	90	211	50	210	30
»	φράγκ. χρυσᾶ	100..			100	25	—	—
Γερμανίας	μάρκ.	100..	123	—	124	30	123	80
»	φρ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἑλβετ.	φράγκα χρυσᾶ	100..	99	65	100	10	100	—
Ἀγγλίας	λίρα στερλ.	1..	25	14	25	18	25	15
»	φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας	λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	90	—	—
»	φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας Ρουμανίας	φράγκα χρυσᾶ	100..	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας . . . . . Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.51			99	—	100	—	—	—

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑ ΜΠΡΙΔΟΥ. — Βάρνα.